

The Compass

tanítványozók iránytűje

Hogyan osszuk meg az evangéliumot?

Beszélgetés útközben

Mit jelent evangélizálni?

Kezdjük azzal az együtt töltött időnkkel, hogy megnézzük a János evangéliuma negyedik fejezetét. Jézus itt egy samáriai asszonnyal beszélget a kútnál. Érdekes felhívunk tanítványunk figyelmét arra, ahogy Jézus beszélgetés közben a lelki dolgokra terelte a szót (ebből további tanulmányozások is szülehetnek a későbbiek során). Ami azonban igazán figyelemre méltó, az az, ami a beszélgetés után történik. Beszélgetés után ugyanis az asszony visszamegy a falujába, és visszahozza magával az embereket. Ezt mondja nekik: „Gyertek, itt van az, aki megmondta, mi mindent tettem. Csak nem Ő a Krisztus?”

Erre azok elindultak a városból, és kimentek Jézushoz.

Ez a rész remekül kifejezi az evangélizálás lényegét: elmondjuk másoknak, amit Jézus értünk tett. Az „evangélizálás” szó jelentése: „örömhírt mondani”. Egy másik kifejezés, amelyet az Újszövetség az evangélizálásra használ: „bizonyágtétel”. Mi történik a bíróságon, amikor valakit tanúként hallgatnak meg? A tanú beszámol arról, amit látott és hallott. Ha meg tudod mutatni a tanítványodnak, hogy az evangélizálás ennyire egyszerű, mi sem lesz számára természetesebb, mint hogy meg akarja osztani másokkal is a legnagyobb örömhírt, amit valaha hallott.

Kérd meg a tanítványodat, hogy képzelje magát a kútnál lévő asszony helyébe! Miről számolna be, miről tenne tanúbizonyítást, miután beszélt Jézussal? Mit tett az életében Jézus? Azután hangsúlyozd, hogy pontosan ez az evangélizálás.

Az emberek többsége számára azonban nem olyan természetes dolog az evangélizálás, és lehet, hogy a tanítványod is közéjük tartozik. Akár kínos, ciki érzés is lehet az emberekkel lelki dolgokról beszélgetni. (Meg is kérdezheted tőle, hogy kínosnak érzi-e az ilyesmit.) Éppen ezért fontos a Bibliából megértenünk, miért kell mégis megosztanunk a hitünket. Csak így tehetünk szert olyan meggyőződésre az evangélizálással kapcsolatban, ami miatt akkor is tesszük azt, ha nem érzünk hozzá különösebb kedvet. Következzen négy érv a Bibliából. Ha nincs idő mindegyikre, válassz ki közülük néhányat!

Isten hírneve

Az evangélizálás fő oka ugyanaz, mint létezésünk fő oka. Miért létezőnk? Azért, hogy Isten dicsőségére legyünk. Mi a dicsőség? A dicsőséghez legközelebb álló fogalom talán a „hírnév”. Azért élünk, hogy Isten csodáit hirdessük, azaz, hogy hírnevet szerezzünk Neki. Amikor Isten szeretetével szeretünk másokat, vagy amikor mindenkiben hálát adunk Neki, akkor dicsőséget szerzünk neki – híressé tesszük Őt. Amikor úgy döntünk, hogy nem vétkezünk, akkor azt is nyilvánvalóvá tesszük a többiek számára, hogy Isten kielégítőbb, mint a bűn. Az Ő nagyszerűségét hirdetjük ezzel. Kérdezzük meg tanítványunkat, hogy szerinte az evangélizálás hogy szerez dicsőséget Istennek, azaz hogyan teszi híressé Őt?

E heti kirándulás

Ez alkalommal három dolgot fogunk megnézni. Először megmagyarázzuk az evangélizálás elvi alapjait. Utána megnézzük, hogy a Biblia szerint miért kell evangélizálnunk, végül pedig megismertetjük tanítványunkkal az evangélium üzenetének legfontosabb összetevőit.

Az emberek elveszettek

A 2 Kor. 4:4 mondja a nem hívőkről, hogy „Ezeknek a gondolkozását e világ istene megvakította, mert hitetlenek, és így nem látják meg a Krisztus dicsőségéről szóló evangélium világosságát, aki az Isten képmása.” Tragikus, de pontos kép ez a Krisztus nélkül élő ember állapotáról.

Fogva tartja őket a Sátán, börtönben vannak, és vakká teszi őket az evangélium iránt.

Ahogy Pál az Efezusi levélben fogalmaz, „reménység nélkül és Isten nélkül éltetek a világban.” Megkérdezheted tanítványodat, hogy az ő életében hogyan volt jelen ez a vakság, vagy hogy szerinted milyen módon vakítja el az embereket a Sátán?

Ahhoz, hogy tanítványod jobban értse az evangélizálás lényegét, fontos, hogy meg legyen győződve arról, amit a Biblia mond: az emberek elveszettek, és el vannak választva Isten szeretetétől.

Ezen a ponton könnyen terelődik a beszélgetés abba az irányba, hogy mi történik azokkal, akik nem hallották az Evangéliumot. Az ilyen emberekkel kapcsolatban meg kell bízunk Isten nagyszerűségében és mindenhatóságában. Ő biztosan nem vakargatja a fejét tanácstalanul. Az a helyzet, hogy a Biblia nem köti az orrunkra, mi a B terv. Csak az A tervet mutatja be, amely szerint a keresztyének feladata odamenni azokhoz, akik el vannak veszve Krisztus nélkül.

Javasolhatod tanítványodnak, hogy máris elkezdheti e feladat teljesítését: írja le azoknak a barátoknak és családtagoknak a nevét, akik elveszettek, és kezdjen el értük imádkozni, hogy megismerjék Krisztust!

Követség

A 2 Kor. 5:18-20 a ránk bízottakkal való gazdálkodás felelősségét érinti. Isten azt a felelősséget bízta ránk, hogy legyünk az Ő követői a világban:

„Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát. Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és ránk bízta a békéltetés üzenetét. Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel!”

Ez a gondolat megéri, hogy jobban a mélyére nézzünk. Kérdezd meg a tanítványodat, hogy szerinted mit jelent követnek lenni valahol. Vagy: mit tenne más-képp, ha úgy kezdené a napjait, hogy Isten követének tekinti magát? Látta már a tanítványod, milyen az, amikor így használja őt Isten?

Azt a kérdést is felteheted, hogy szerinted Isten miért rajtunk keresztül akarja magát megismertetni az emberekkel? Olyan kérdéseket tegyél fel, amelyek segítségével ez az igazság és felelősség átjárja tanítványod szívét.

Hogy nagyobb legyen az örömünk

János apostol első levelének az elején olvassuk: „Ezt azért írjuk meg nektek, hogy örömünk teljes legyen.” Hogy ez világosabb legyen, hadd tegyek fel egy kérdést: Meg tudod enni a kedvenc ételedet a barátaid társaságában anélkül, hogy ne adj ki elégedett hangokat („mmm, de finom”), vagy nem mondj valami jót az ételről? Hát nem valószínű! Miért? Mert ösztönösen is teljesebb akarjuk tenni az örömünket.

Amikor különösen odáig vagyunk valamiért, úgy tesszük teljessé az örömünket, hogy megosztjuk másokkal, legalább olyan szinten, hogy „mmm!” Így működik az öröm: körbe kell mennie ahhoz, hogy teljes élvezetet nyújtson.

További lépések

Bíztsd a tanítványodat, hogy kezdjen imádkozni: jöjjenek Krisztushoz a barátai, családtagjai.

Bíztsd, hogy keresse az alkalmat, amikor elmondhatja nekik, milyen változást hozott az életébe Krisztus.

Javasold neki azt is, hogy tartson magánál egy Négy Pont füzetet, hogy el tudja olvasni valakivel, vagy oda tudja adni, ha alkalom nyílik rá.

Miért osztjuk meg Krisztust másokkal is? Ez teszi teljessé az örömünket. Még ha élvezük is az Istennel való járásunkat, nem lesz teljes a keresztény tapasztalatumunk, amíg meg nem tudjuk osztani valaki mással is.

Valószínűleg a saját Istennel való járásunk örömét is azzal tudjuk a leginkább elmélyíteni, ha megosztjuk ezt az örömet másokkal is.

Mi az Evangélium?

Eddig megállapítottuk, hogy az evangélizálás nem más, mint megosztani saját történetünket, bizonyágtételünket másokkal. De az is nagyon fontos, hogy eközben az evangéliumi üzenet alapigazságait is elmondjuk. Kérd meg a tanítványodat, hogy amennyire csak tudja, próbálja összefoglalni neked az evangéliumot. Pl. így: „Mit mondanál, ha egy barátodnak el kellene magyaráznod az Evangélium üzenetét?”

Az Evangélium alapvető alkotóelemeit így lehet összefoglalni: probléma, következmény, megoldás, döntés. A Négy Pont füzetet is használhatod, és közben felhívhatod a figyelmét a fenti négy elemre.

A probléma: a bűn Ami mindenkit érint, és így, vagy úgy, de majdnem mindenki elismeri, hogy nem tud megfelelni Isten mércéjének, vagy a sajátjának. „Mert mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének” (Róma 3: 23).

A következmény: a halál A Róma 6:23 ki is mondja, hogy “a bűn zsoldja a halál.” Itt nemcsak a testi, hanem elsősorban a lelki halálról van szó. A bűn következményeképpen az emberi lélek örökre el van választva Istentől.

A megoldás Krisztus halála a bűneinkért; ő vállalta át helyettünk a bűn következményét, büntetését.

A döntés ezek után, melyet az egyes embernek kell meghoznia, már „csak” az, hogy az ember Krisztusba veti-e a hitét, és elfogadja-e Tőle, hogy Krisztus magára vállalta a bűnei következményét, azaz megfizette a bűneiért járó büntetést (tehát: hogy az ő személyes Megváltója legyen Krisztus).

Miután ezt elmagyaráztad, kérdezd meg a tanítványodtól megint, mi az Evangélium négy alkotóeleme, vagy kérd meg, hogy most fusson neki újra, és magyarázza el megint, mi az Evangélium. Javasold neki azt is, hogy olvassa el valakivel a Négy Pont füzetet, vagy adjon valakinek egyet, ha alkalma adódik rá.

Mellékutak

Witnessing Without Fear Bill Bright. Timóteus Társaság, Budapest.

Továbbadható Alapigazságok: Hogyan vezethetünk másokat Krisztushoz?

Bill Bright. Timóteus Társaság, Budapest.

Angolul megrendelhető: campuscrusade.com

Becoming a Contagious Christian (Légy ragályos keresztény) Bill Bright. Zondervan.

Angolul megrendelhető: christianbook.com